

REGÉLŐ.

Pesten vasárnap december 17^{kén} 1837.

Megjelen társával együtt hetenként kétszer vasárnap és csütörtökön. Félévi díja helyben képekkel 5 ft. borítéktalanul; postán 6 ft. pengőben. Budapestiek évnegyedenként is válthatnak példányt. A' folyóiratnak egyes száma, vagy képe 12 kr. p. p.

ORSZÁG- 'S NÉPISMERTETÉS.

Pográny és vidéke

Nyitra vármegyében.

(A' pogrányi köznép öltözetének rajzával.)

Egész országot és népeket ismertető írónak korán sem lehet annyi tapasztaltsága, hogy minden egyes vármegyében lakónak körülmenyes lerajzolásához elegendő festéke volna. Sok a' szín, számtalan a' vonás, mellyekben az olvasó holmi szépeket, és talp-igazságon épült rajzolatokat ohajtana szemlélni. Legalkalmasabb tehát az olly országot és népeket ismertető leírások kapcsolására nézve az egyes értekezés, mellyet valaki azon tájról ír-le, mellyen lakik. Ezt pedig annival inkább lehet kívánni, mivel csakugyan illő, hogy a' hazafi ön honját és nemzetét közelebből is ismerje. Azért én itt a' Nyitra vármegye vidéki, kivált Z o b o r hegy napkeletre futó lánczainak aljában tanyázó magyar ajkúaknak, általánosan romai katholicusoknak, millyenek : Pográny, Bodok, Geszthe, Gerencsér, Csitár, Kolon, Zsére, Menyhe, Béd, Gyimes 's a' t. helységek lakosainak nem hosszas ismertetésökbe bocsátkozom, azon köznépi szokásokat kívánván leginkább őszintén érinteni az azokat megelőző táj alakjának némi rajzával, mellyek mind eddig rólok közön-ségessé téve nincsenek.

Táj és nevezetességei.

Huszonnyolczadszor futja már a' nap évi pályáját, hogy szárnyalnak rajtad lelkészi szemeim Nyitra város közelében fekvő Pográny és Gerencsér gyönyörű vidéke! Bár szívemnek mostani elfogadó készségével kalandozhatnám szívemelő lapányaidon, halmaidon, bérczeiden! Thesszali virányaidon megbájtoltatva csüggnék szemei a' téged vizsgálónak. Magasztalva maradsz tőlem elragadó és szívet olvasztó vidék! és éppen azért érdemelsz argusi szemekkel teendő vizsgáltatást, mivel az érzések arany álmába tudod az elméledet szenderíteni varázs kellemeid által.

Te zártad keblembé százados terebélyes tölgyek árnyékaival körzött 's Pozsonig is szemmel felfogható, szédítő magasságra méltóságosan tornyosult Zobor bérczét, hova egykor dicső eldődeink félvilág-rettegte 's a világ történeteiben híres bajnoki erejüknek diadalmi koszorúját magaszták akkor, midőn Zobor (Béla magyar királyunk névtelen jegyzőjénél Zubur) Svatopluc morva király vezére — Árpád nagy apánk három rettenthetlen bátor harcznokai, Zuard, Kadusa, és Huba ellen fegyveres kézzel kikelni merészlett, de Kadusától Nyitra vérázott téréen legyőzve, az érintett hegynék idő viharaival daczoskodó csucsán kötélre akasztatott. — Ettől vetete nevét, és jelenig megtartja Zobor hegye.

Nevezetesíti ezt még azon sziklabarlang is, mellynek egy kis kápolnát képező 's maiglan épségben álló tágas üregében Zorard sz. András, sz. István első magyar király idejében lengyel országból ide vándorló, huzamós évekre szilárd szabályokkal emberi érzelmeit megfeszítve, remetei életét zárta-be, kinek nemes Nyitra városa hálás polgárai, fiók-sorsosaikkal 1739-ik évtől kezdve sz. Jakab havának 17-ik napján, az akkori dühöngő mirigy halál azon napon megszűntének emlékezetére, mint egykori polgártársuknak, 's most egész egyházi megye választott pártfogójának bőjtelőzéssel szívők szerénységéből évenként emelnek ünnepet, melly napon egykor, ugymint 1009-dik évben, a' halál e' szentet egyszersmind enyészet ölébe ragadá. Sz. Zorard barlangjától egy árnyas kies völgynek néma csendje vezeti a' vándort dicső első királyunknak idejétől fennálló sz. Benedek rendjének egykori kolostorához, melly zárdái apátság Hunyady Mátyás magyar király idejében már megszűnt A' tizenhetedik századnak végével Jáklín Balázs, akkor nyitrai püspök, a' hajdani apátságba kamalduli szerzeteseket, második József uralkodása alatt eltörültetteket, helyezze. Ma e' szent magánynak mohos romjai a' világi dicsőség zínár mulandóságának sajnos tanúbizonyságai, mellyeknek gyászos düledékei bús visszaérzést gerjesztenek a' szemlálónak szívében!

Innen két oldalt erdős kellemes hegysorok vonulnak bájos apró völgyekkel váltogatva, hol regényes bikkések, és itt ott terebélyes zoldogok nyulnak-el egyvelges bokor-lugosban két negyed óra menettel Nyitra város igéző tájának elég széles legelő és kaszáló völgyeig, mellynek, a' város nyugoti oldalán, szírtremekén pompázik a' várnak méltósága; látköre a' fákkal övedzett püspöki ligettől és a' sok kárt több haszonnal felváltó Nyitra folyótól van körülkigyózva. Fekvése egy a' legszebb 's jelesebbek közül hazánkban. E' várral össze van kötve azon borzasztó történeti visszaemlékezés, mellyet e' klasszikai vidék ébreszt-fel, minek már csak eredete is a' be-

mohosult ős századok leplével borittatik; mert ez azon vár, mely (hogy sok kártékony és többször gyászöltözte eseményeit elhallgassam) Vazult, Mihálynak, Geiza magyar herczeg testvérének, szerencsétlen fiját, zordon börtönében élet 's halál közt sinlódót, nemcsak nyomasztó bilincsekbe zárva tartá, hanem a' gonosz lelkű Buda grófnak még gonoszb érzésű fija Sebő, Gyzelának, a' szilaj indulatú néembernek, parancsára, a' magával tehetlen Vazulnak szemeit is kivájván, és füleit forró ónnal beöntvén, vad tettével ezen vár néma falait megfertőzteté.

A' várnak ellenében keletre gyönyörű látványt engednek a' szemnek magától a' természettől kijelelt 's kellemes idomban rendezett de szorgosan is művelt zabori szőlők, melyek a' hegynek járhatóbb részeit borítják, hova egy fa- és hat kő-hidon át negyed órai séta visz a' városból. A' szőlőhegynek számos, nagyobb, kisebb épületei egy patriarchális kis várost képezvén kies látvánnyal lepik-meg a' szemet; de kivált szüreti alkalomkor az egymást változtató élénk 's baráti szivességgel fűszerzett különféle multságok a' kedvet tölteni szeretőnek nem kevés élményt nyújtanak.

E' zabori hegy, a' Karpatnak egyik ága, az előbb érintett helységek határain 's vidékein átkanyarodik keletre Gyimes, Forgách grófok egykori dicső vára, és a' vármegye végpárkányai; ennek részint bárson pászitos térei 's gyérbokros lapályai, részint ezektől kigyós idomzatú csúasz redős bércz-ormai, név szerint illy renddel követik egymást: szent király hegye (Piliske), Kőszikla, Vaskapu, Zobor mezeje, Kurutnya, kisebb, nagyobb, — Vrisinye, Hosszú hegy, annak hegygombja, Tekenyős, — Hegyes sas, Harancia, — Ibricze (ez a' legmagasabbra domborult csúcs), és a' hosszú parlag; mely unokákról unokákra maradt, 's ekkoráig hiven megőrzött hagyományi névereklyék, e' vidéken már hajdanában lakni kellett honosainknak nyilvános bizonyosságaik, „O milly szép vagy természet! — így kjáltok fel az érzékeny Gessner után — milly igen szép vagy te még legvadabb műveidben is. Ismeretlen az előtt a' tisztább gyönyörködés, ki tunya érzékenységgel megy-el szépséged mellett. Kár hogy e' tájékat még valamely derék természetbúvár szemügyre nem vette.“ — Közlöm most a' pogrányi, gerencséri, 's ezekkel szomszéd helységek, köznépének tapasztalt adatokból hiven merített leírását.

Erkölcsei életökre nézve.

Az itteni köznép helyes maga viseletét mind vallásbeli mind erkölcsi tekintetben mások példájává teszi. Asztalánál csak a' mértékletesség, öltözetében csak a' nemzeti együgyűség, szemérem a' disz. El nem veté még itt magvát az egyenetlenség; minden körülményé-

ben őszinteség, emberiség, egyenes szívűség tündöklük — Embertársával össze akadtakor szende hangon dicséri az Istent, 's nemzeti bizodalomból szóll nyájasan; szóval csak a' józan illedelem, 's erkölcsiség érzelme vezérli őt. *(Folytatása következik.)*

ELBESZÉLÉS.

Titkolt szerelem.

(Folytatása.)

„Én nagysád véleményén vagyok“ — felelém.

Több illyes beszélgetések után végre leértünk a' hegyről, hol kocsiaink várakoztak, 's egy kis óra mulva a' tábornok szállásán voltunk.

A' tábornok kedvetlen volt, 's komorsága még inkább nevedett, midőn haza érkekezésekor leveleket nyújtának át neki, melyekre válaszolnia kellett.

„Ha Henrik itt volna — monda nejéhez — e' dolgokat végezve segítene rajtam. De ön teljességgel nem akarta, hogy velünk jöjjön!“

„Különben is hárman voltunk már a' kocsiban, komornámat pedig nem nélkülözhetém.“

„Haszontalan kifogások! 's nekem illy semmi okért kell unokámat, kit szeretek, és segédemet, kire szükségem van, nélkülöznem!“

„Ön feledi, hogy én 's anyám önnek ápolására vagyunk, és hogy unokájának, Vizéri urnak, Pesten kellett maradnia, ön ottani dolgainak eligazítása végett.“

„Mondja-ki csak nyíltan, önnek szeszélye miatt kelle ott maradnia, mivel ön őt nem szenvedheti, mivel önnek nem tetszik.“

„Én őt nem szenvedhetem?“

„Azt hiába is tagadná, mert napfénynél világosabb; hisz' ha ön vele beszél, rá sem néz. Olly elfogadás után, minőt önnél talál, csak valódi férjfiúi lélek határozhatja el magát az isméti megjelenésre.“

„Ön igaztalanul vádol engem. Férjemnek unokáját becsülni soha meg nem szünöm.“

„Meg sem is engedném, hogy vele illetlenül bánjék; és ha ketőtök közül valamelyiknek oka van a' másakra neheztelni, ugy csak neki lehet, neki, egyetlen örökösömnek, kit házasságom mindentől megfosztott.“

„Azt nem reményleném“ — mond élénken Nina.

„Legalább igen soktól. — És még is a' helyett, hogy ányára neheztelné, csak annak dicséretét lehet ajkairól hallani. Ön

és önnök anyja iránt nagyobb figyelemmel van, mint irántam; kész lenne egész Budapestet felkutatni, csak hogy kedvöket tölthesse; kész lenne minden lovát agyon zaklatni, hogy önnök a' kívánt páholy vagy tánczvigalmi jegyet megszerezze.“

„Igaz — szólla közbe a' báróné — 's ha már csak férjed kedvéért is, nyájasabb lehetnél Henrik iránt.“

„Én azt teszem, anyám, mit tennem kell!“ — válaszolá Nina hideg 's elhatározó hangon.

„Tüzes pokol! — kiált a' tábornok boszúival — a' sátán látott illy különös teremtményt, nem én. Vannak pillanatok, melyekben szelidségével angyalokra homályt vonna: máskor ismét makacs, konok, hajthatlan. Ha már 19-ik évében ilyen, valóban a' későbbi időkre szép reményt nyújt. Nem tudom, miként nevelte a' báróné leányát; de én rendezetében mákszemnyi érett észet sem látok.“

„Vejem uram! leányom munkáimat olvasá.“

„Éppen ez az, mit mondani akartam.“

„Tábornok ur, ön feledé“ —

„Igen, feledem, hogy az étel vár reánk. — Engedjen-meg uram — mondá most csillapult hangon 's hozzám fordulva — hogy egy családi jelenet tanújának kellett lennie. Reménylem azonban, nem fog elárulni, 's a' látott vagy inkább hallottakat valami vig játékba nem iktatja!“

Most megfogá kezemet, maga mellé ültetett 's egész ebéd alatt rajtam kívül mással nem igen beszélt. Meg kell azonban vallanom, hogy napa iránt legforrottabb haragjában sem volt durva.

A' csemegével egy levelet is hoztak, melyet miután a' tábornok elolvasa, hevesen asztalra csapott öklével, mintha azt szétzúzni akarná, 's boszúsan kiálta: „Még csak ez hiányzott! Henrik meg van sebesítve!“

Nina elhalaványult, 's ajkai görcsösen rángatództak,

„Megsebesítve?“ — kérdé a' báróné.

„Igen, megsebesítve. Kardszúrást kapott az ügyetlen. — Azonban nyugtassa ön magát — mondá a' bárónéhoz, ki nyugodtan szörpölé kávéját — a' seb nem veszélyes. Már egy hete elmúlt, hogy kapta, 's mint írja, sebe már gyógyul. Orvosa a' tepliczi fürdőt ajánlja neki, 's holnap itt lesz.

„Holnap? — kérdé 'a' báróné örömmel.

„Holnap?“ — kérdé Nina hidegen, 's arcvonalain a' szokott nyugalom terült-el.

A' következő napot nyugtalanul vártam.

(Folytatása következik.)

HAZAI HIRLELŐ.

Gyász-hír. — Unyon dec 4-kén szülei lázból szenderült-el boldogabb létre élete 21-dik évében t. n. Csenkei Csenkey Petronella asszonyság, t. n. Egyházkakai ifjabb Andrásy Mihály urnak több t. n. vármegye tábla-, és t. n. Esztergom megye főszolgabírájának hitese. — A' boldogultnak hamvadó tetemei dec. 7-kén takarítottak-el pompás szertartással Unyon, saját birtokán. — Kesergve és vigasztalhatlan szívvel gyászolják halálát ezen erényteljes 's élete virágában elhunyt szeretett nőnek, sok szegények ápolójának, kedves és gyöngéd érzelmű anyának — barátjain, férjén 's 4 kisdéd gyermekén kívül édes atyja t. n. Csenkei Csenkey Benedek ur, több t. n. vgye táblabírája, és t. n. özvegy Godiné asszonyság született Letenyei Zsófia. Amaz benne szeretett egyetlen leányát, emez egyetlen unokáját vészto 's kísérté az enyészett nyughelyére. — Hamvait számos szegénynek adása követi. — Nyugodjék csendesen a' jeles!

PESTI VIZSGÁLÓ.

Hajóhidunk a' dec. 12-kén hullott jó forma hó és fagy következtében 14-kén kezdetett kiszedetni. A' közlekedés már most kompon és ladikon történik.

KÜLÖNFÉLE.

Tündér palota. Bizonyos angol különöz néhány év előtt Lusignanóban (a' parmai hercegségben) egy telket vásárolt, 's azon egy különös, boldondos épületet rakatott. A' házban t. i. egy ablak sincs; belje egészen üveggel van beborítva (a' falak és mennyezet); a' padolat márvány; 's minden hely virággal van előntve. Minden teremben különös koszorú-gyertyatartó van; mellyről folytonosan gyertyavilág önt fényt. Ki az Angolt e' lakában meglátogatja, valóságos tündér-palotában képzei magát; a' tündéres világítás, a' tömérdek különféle virágnak érzék-ingerlő illata, és az üveg táblákban megfőrt fénynek ezer színű ragyogványa csudásan hatnak a' belépőnek érzékeire. Kár, hogy e' szép palotában féreg lakik.

Török aranyok. — A' török szultán más keresztény fejedelmek példáját követve egy új nemű arany pénzre képét fogja veretni. Így nem sokára mahmudd'or-aink is lesznek.

Bajvivó nyul. — Következő vadász-anekdota alkalmasint felül minden eddig hallott hihetlenséget és báro de manxi hazugságot. — Egy vidám vadász csapat bizonyos faluba jó, mellynek alacsony épületei között egyik kitünőbb házban egy rajz ezen irással látszott: „A' természet csudáinak bámulandó játéka! Itt egy bajnok lelkű nyul látható! Ki hinni nem akarja, nézzemeg! E' jeles állat párbajra kel urával, vagy mindenkivel, ki vele vívni akar.“ — A' vadászok belépnek, a' harcos nyulat látják, bámulnak, és örömmükben magukon kívül vannak, mert kezökben a' mód, hogy bizonyos Pluvinet urat megtréfáljanak. A' nyul tulajdonosával, ki nem tökéll ütött, megegyeznek, és mindent úgy intéznek-el, hogy tréfájoknak sikerülni kell. — Más nap, szokás szerint, Pluvinet urral vadászni mennek, magukkal csak két kutyát vivén. Egynek a' vadászok közül a' kutyákat kell távul tartani; Pluvinet ur lőszerét tölti-meg a' másik, de csak vakon. Egy kis bokroszon haladván keresztül, Pluvinet hirtelen megáll, 's társainak egy nyulat mutat, melly mintegy 30 lépésnyi távulban egy árok-szálen ült előttek. — „Hadd löjjelek én!“ — sipege Pluvinet ur. — Mindenki hallgatott. Most a' nyul Pluvi-

net felé fordul, 's bátran szemébe néz. — Mennykő makranczos állat — mond Pluvinet kaczagva — meglássátok, még azon örömem sem lesz, hogy felszöknék előttem, és futtában pörkölhethnék bőrére. Mindegy, ma estére szívesen látlak titeket nyulhusra! — Most puskáját felkapja, czéloz 's lő; de a' nyul meg akarván bizonyítani, hogy sebet nem kapott, fejét kellemes gúnynyal meghajtja, 's a' vadászra néz. — Mennydörgős — kiált bosszúsán Pluvinet — ez már még is bosszúság, 30 lépésnyire egy ülő nyulat nem találni! mennydörgős — de lássátok! nem fut-el. — Alig mondá-ki Pluvinet ur ezen igéket, a' nyul két első lábával egy mozdulatot lesz, lehajol, egy kis morrályt a' földről fölemel, szeme elébe viszi, Pluvinet urra czéloz, 's elsüti. Erre futásnak ered, 's a' bokrok között csak hamar eltűnik. Gazdája, ki az árokba volt rejtkezve, utána illant. — Pluvinet ur ütközését rajzolni lehetlen. Nehány pillanatig szótalan 's mozdulatlan állott. A' többiek hasonló bámulást színeltek, és hallgatva kísérték kástélyába. — Pluvinet e' kaland után megbetegedett, és a' vadásatról örökre lemondott.

Chinaiak fogalma a' tánczról. Bizonyos angol kereskedő hajónak kapitánya, melly a' chinai partokon vetett horgonyt, 's melyen több tisztnek neje is volt, elutazása előtt fényes mulatságot adott a' hajón, melyre nagy tekintetben levő több Chinait is meghívott. Miután az Angolok nejeikkel magukat tikkadtá tánczolva, izzadtan a' hajó fedelén kihülés végett alig léleklelve sétálni kezdettek, egy Mandarin, ki a' vendégek között volt, bámulva kérdé a' kapitánt, a' tánczolókra mutatva: „mért nem végeztetitek e' terhes munkát cselédeitek által?“

Drága vendéglői árjegyzék. Nehány nap előtt bizonyos utazó Angol nejével Parisnak egyik fogadójába szállott. Este 11 órakor érkezvén-meg, kénytelen volt a' neki kimutatott szobával megelégedni, 's más nap 11 órányi ott mulatása után következő számadást nyujt neki a' pinczér:

Szoba egy éjre	— — — —	25	fr.	—	cent.
Szolgálat	— — — —	2	—	—	—
2 gyertya	— — — —	2	—	—	—
2 személyre hideg sült	— — — —	10	—	—	—
2 személyre burgonya	— — — —	2	—	40	—
2 czipó	— — — —	2	—	—	—
1 palaczk bourgognei bor	— — — —	2	—	—	—
2 személyre kávé	— — — —	3	—	—	—

Összesen 47 fr. 40 cent.

Angol országnak büntető törvényszéki statistikája. — A' belügyi minister és londoni hatóság parancsolatjára 1836-tól kezdve Londonban a' büntető ítéleteknek statistikája közzé fog bocsáttatni. 1836-ban 20.984 egymi volt bevádolva, kik bűnököt önkényes vallomással elismerék; ezek közül halálra ítéltetett 494; örökös fogságra munka mellett 770; tizennégy évi fogságra 585; hét évi fogságra 2,249; két évi börtönre 285; hat hónaptól egy évig nyuló fogságra 1455; hat hónapra 8.384, ezek közül 33 egymi korbácsra, 303 pénzbirdságra ítéltetett, bánatpénz mellett szabadon eresztetett 199. Hat elítelt azonban kegyelmet nyert. Így összesen 14.771 egymire hozzatott ítélet. — 13 egymi eszelősnek nyilatkoztatván nem ítéltetett-meg; 19 mint örült az ítélet alól felmentetett: 4039 szabadon bocsáttatott; 1652 a' per folyamatja alatt ártatlannak találtatott, 's 401, vádló szükeében semmi reájok nem bizonyodván, eleresztetett.

EMLÉKMONDÁS.

Dicséret ideje.

Csak midőn már végét érjük,
Akkor 's előbb ne dicsérjük,
Örömlinket, kedvünket,
Szerencsénket, éltünket.

KISFALUDY SÁNDOR után K. H. K. J.

Használás.

— — Boldog az óra

Mellyben mód adatik másnak hasznára lehetni!

BAKSAY.

A' vérmérséklet-nek egyezése általános feltétele a' barátságának;
mert csak ennél fogva egyezhetnek és szögelhetnek össze a' barátoknak kedv-
teléseik, 's ennél fogva eldelhetnek köz örömeket együtt.

BB. (Muzáron 1833.)

Maximák. — Az igazságnak mindig menedéklevéll kellene birni.

TROMLITZ után

Selyemszál a' makacs főt is kormányozza, csak tudjuk, hova van kötve
a' szál.

KOTZEBUE után S. KAROLINA.

Számrejtvény.

Bálintot tegnap kérdém, hány éveket élt már.

„Szült az anyám — felelé — hatszor négy éve utóján.

Hogy ha szülöm jelen éveimhez számlálod enyéim',

Akkoron én hatszor tiz számú évemet élném.

Kérdés most: Bálint hányszor hat éveket élt-át?

VÁRKÖVI GÁSPÁR.

Előbbi rejtvény: „Korcsmáros uram egy szép délután a' Maros partján
sétálván új róka-bundájában, imígy okoskodék: „Hej Maros! már akkor
csak sokra becsülnék, ha olly okos lennél, és negyven akósom' meg-
töltenéd, és benne“ — Alig mondá ezt-ki, midőn előtte egy árok, 's ő ke-
resztül bukk rajta. — Az egész korcsmáros csupa sár lett, 's az új ró-
ka-bundában nagy kár esett. — De még ez mind semmi! — Haza érkezik a'
sáros korcsmáros, 's áldott kis selyp felesége, a' fúrge Marcsa, elő-
kap egyet az udvarba rakott karók közül, 's „te samár! te! — ugymond
boszorkodva, — mikor lesel már okos!“ — és amugy derekasan eldöngöti sá-
ros róka-bundáját. — Szegény korcsmáros! Pipiske.

Jegyzet. A' szerző a' hosszú á betűt rövidnek 's a' rövid o-t hosszúnak is
használta, mit egyébiránt csererejtvényben tenni nem szabad. Ez uttal azonban a'
rejtvény, alakja ritkaságának okáért, felvétetett. A' szerkező.

*Figyelmeztetés. Vége felé közelítvén jelen esztendőnk, e' folyó-
iratnak mind helybeli mind vidéki pártfogójai tisztelettel kérettetnek, hogy
annak jövő fél évi lapjaira mennél előbb, 's hogy félbeszakadás nélkül meg-
hessék az új évi számokat, még e' hónap lefolyta előtt méltóztassanak elő-
fizetni akár a' cs. kir. postahivatalokon, akár Pesten a' kiadónál. — Aján-
lani e' lapokat, úgy véljük, felesleg lesz, miután öt évi folyamatos alatt
egyirányos szakadatlan külső csinosságuk, 's a' hozzájuk melletti igen
számos drága képek és műtárgyak, belső tartalmuknak pedig váloga-
tott érdekességük által eléggé ajánlák magukat. Azon egyet említjük csak,
hogy az olly igen érdekes nemzeti öltözeteket tárgyzáz es igen költséges
képeket jövő évben is renkívüli mellékvények gyanánt folytatni fogjuk,
mellyeknek több vagy kevesebb számmal megjelenhetését, valamint ezen évben
történt, egyedül előfizetőink száma határozandja-el. — E' folyóirat ára a'
régimarad, t. i. fél évre, minden képpel 's mellékvényvel együtt, Pesten
's Budán boríték nélkül 5 ft. borítékkal 5 ft. 24 kr. — postán 6 ft.
ezüst pénzben. Képek nélkül 1 pengő forinttal olcsóbb.*

Szerkezi Róthkrepf Gábor, halpiaczon alul a' Duna partján. 114. szám alatt.

Nyomt. Trattner-Károlyi, uri utza 612.